

[Indenrigsministeren]

er sket indbetaling for insemination til lægers private konti?«

I denne anledning skal man næst efter at konstatere, at spørgsmålet også vedrører alle andre steder end Frederiksberg, redegøre for træk af sagens forløb på Frederiksberg og herunder besvare indenrigsministeriets spørgsmål om, hvad der siden er passeret i sagen:

På Frederiksberg hospital har man siden 1967 anvendt såkaldt heterolog inseminering (anvendelse af fremmed persons sæd) til behandling af barnløshed. Behandlingen udføres oprindeligt på mere forsøgsmæssig basis og gennemførtes bl.a. ved hjælp af tilskud fra fondsmidler og frivillige bidrag fra de behandlede ægtepar, idet dog udgifter til lokaler, lønninger m.v. afholdtes over hospitalets gynækologiske afdelings driftsbudget.

I 1971 drøftedes sagen i hospitalsudvalget og magistraten, fordi en frivillig betaling fra de hjælpne kvinder og deres ægtemænd kun kunne dække udgiften til indkøb af sædportioner, der anvendtes til insemination, men ikke sædportioner til analyseformål, hvorfor der ønskedes et bidrag dertil fra hospitalsdriften. Dette blev bevilget, idet det samtidig accepteredes, at kravet om at opretholde anonymitet omkring såvel de behandlede kvinder som sæddonorerne nødvendiggjorde, at de frivillige bidrag og betaling til sæddonorer kun kunne administreres af det til klinikken knyttede personale, dvs. især overlæge P. E. Lebech. Et beløb svarende til analyseudgifterne er siden hver måned blevet indsat på en særlig konto i Handelsbanken, som af overlæge Lebech anvendes til betaling af sæddonorer efter en takst, der oplystes at være aftalt mellem sædbankerne, f.eks. på rigshospitalet og i Københavns kommune.

Kvindernes mulighed for at opnå vederlagsfri behandling har været vurderet efter sygehuslovens regler og har været uden sammenhæng med opfordringen til at yde frivillige bidrag til betaling af forbrugte sædportioner, men i erkendelse af risikoen for, at kvinderne i nogle tilfælde vil kunne misforstå deres situation og rettigheder, har magistraten den 9. september 1985 besluttet at lade ordningen ophøre, idet betaling af sæddonorer fuldt ud finansieres af kommunen.

Bortfaldne spørgsmål:

Spm. nr. S 240 og 241

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 240 og 241, der var stillet af Camre (S) til miljøministeren, den 13. november 1985 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålene, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *miljøministeren* (8/11 85) af:

Camre (S):

»Hvilke 21 produkter har EF ønsket at mærke »kræftfremkaldende«?«
(Spm. nr. S 240).

Til *miljøministeren* (8/11 85) af:

Camre (S):

»Hvilke 38 produkter har danske miljømyndigheder ønsket at mærke »kræftfremkaldende«, og hvilken bindende lovhjemmel i Danmark kan forhindre folketinget i at kræve de 38 produkter forsynet med mærkningen »kræftfremkaldende«?«
(Spm. nr. S 241).

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til forsvarsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om NATOs planer for nye og moderniserede kortdistanceatomvåben (nye atomartillerigranater, flybomber m.v.) i Vesteuropa og om NATOs planer om andre kortdistanceatomvåben, herunder general Rogers' planer om neutronvåben?«

Af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).

(Forespørgslen anmeldt 8/10 85. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/10 85).

Formanden:

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag om motiverede dagsordener først vil finde sted i morgen, torsdag den 14. november.

Begrundelse

Albrechtsen (VS):